

AVGANGSELEV: Mari Norddahl har laget en installasjon med et speil og tre «puter» hun selv har sydd, som skal være i konstant bevegelse. Verket heter «The Actual versus the Potential (to separate between the you and the other, to not separate between the you and the other)». – Jeg har jobbet mye med objektet, og vårt forhold til objekter – hvordan man knytter seg til objekter fra det tidligste stadium, forteller Norddahl.

De nye bergens-kunstnerne

26 kunststudenter er representert i årets masterutstilling på Bergen Kunsthall. Der finnes alt fra sukkertøy til en lydinstallasjon i en Oselver.

GURO H. BERGESEN
guro.bergesen@bt.no
foto RUNE SÆVIG

Bak lukkede dører på Bergen kunsthall er det hektisk aktivitet. 26 avgangsstudenter ved masterprogrammet i kunst ved Kunst- og designhøgskolen i Bergen har tre dager på seg til å montere sine kunstverk, som til sammen skal utgjøre en utstilling som åpner fredag 7. april.

Utstillingen har fått navnet «Triage», et begrep som først og fremst blir brukt om sortering av pasienter i forbindelser med situasjoner der det er mange skadde. Pasientene deles inn etter alvorlighets-

grad og behov for behandling.

–Klassifisering og prioriteringer gjør man hver dag, og spesielt som kunstner. Det kan her også peke på utvelgelsesprosessen som kunstneren gjør i sitt arbeid, men også det å være kunstner, som er veldig tøft. Det er ingen på masternivå som bare har *litt* lyst til å bli kunstner, sier kurator for utstillingen, Espen Johansen.

Kunst i stedet for drops

På veggene rett innenfor hovedinngangen til Kunsthallen henger seks svarte kroker. På to av dem henger noe som kan minne om en gigantisk tyggis – en rosa og en turkis.

Det er kunstner og avgangstudent Vilde Blom som står bak verket «when drops of syrup form hard brittle threads in cold water».

– Det begynte med at jeg så på Youtube-tutorials om godteri-produksjon. De har gjerne kroker de henger massen på, og

det ble jeg veldig fascinert av. De gjør det før å kjøle ned massen de skal lage drops av, men jeg lar massen henge, forklarer Blom.

Når massen til hvert verk er ferdig kokt, frakter hun den – i en spesiellaget kjølebagg på sykkelens bagasjebrett – til Bergen kunsthall, hvor hun former den på kroken ved å dra og skyve på den.

– Jeg har begynt å tenke på den som en kropp, det er noe kroppslig ved den. Og så er det fascinerende med det søte, noe søtt som nærmer seg størrelsen av min egen kropp, sier Blom.

– Ambisjonsnivået er høyt

Kurator Johansen har selv gått på på kuratorlinjen på Kunst- og designhøgskolen i Bergen – nå omdøpt til Fakultet for kunst, musikk og design ved Universitetet i Bergen.

– Masterutstillingen er ett av høydepunktene hvert år. Det er kaotisk, en vitaminbombe. Det er en grunn til at masterutstillingen ser ut som den gjør. Den består ikke av et utvalg gjort av en kurator, men av en utvelgelseskomité for to år siden. De har ikke noe felles utgangspunkt. Det er min jobb å bevare egenarten til verkene, og beholde det kaotiske.

Dette er første gang han selv jobber med masterutstillingen. Johansen har fulgt studentene i arbeidet med utstillingen siden november i fjor.

– Å få stille ut på en så viktig og etablert institusjon som Bergen kunsthall, setter en standard for kunststudenter som har mer erfaring fra mindre, selvstyrte gallerier. Ambisjonsnivået er høyt, og selv om det er mye som står på spill, blir vi veldig godt

OSELVER: Michelle M. Sparks har laget en lydinstallasjon med to halve Oselvere. Verket heter «The Reef that Holds Us Now».

DROPS: Vilde Bloms kunstverk er laget av stivnet dropsmasse. Hun håper massen vil endre form i løpet av tiden utstillingen står fremme, og tror den kan ende opp med å sige så langt ned fra kroken at den kan lande på gulvet.

ivaretatt av de erfarne utstillingsteknikerne.

Kommer ikke til dekket bord

I tillegg til kunsten, tar studentene seg av det meste som må gjøres i forkant av- og under utstillingen. En gruppe tar seg av

informasjonsarbeid, en annen produserer katalog, andre holder oppsyn med produksjonen.

– De lærer mye om hvordan ting fungerer i den virkelige kunstverdenen. De kommer ikke til dekket bord, men må gjøre mye selv, sier Johansen.